

PRZYPOWIESZCZONY (20) *part praet pass pf*

przypowieszczony (19), **przypowieszczon** (1).

Oba o oraz e jasne.

sg m N przypowieszczony (4), przypowieszczon (1); ~ (*attrib*) -ony (1); ~ (*praed*) -on (1). ◊ G przypowieszczoného (7). ◊ L przypowieszczonym (7), przypowieszczon(e)m (1) *ComCrac*.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

1. *praw.* Wyznaczony dla zadośćuczynienia wcześniej wydanemu wyrokowi (16) :

*Zestawienie: »rok przypowieszczony« = termin sądowy wyznaczony dla zadośćuczynienia wydanemu wcześniej wyrokowi; terminus concitatus JanStat [szyk 11:5] (16): Szędziowie ziemfczi pamiętnego niemayą bracz więcej iedno pięcz groffy to ielt od lkazania, doffycz vczynienia na Rokv przypowiefczonym *ComCrac* 18; zá vftáním roku przypowiefczoného niech będzie przydan Wożny ná w wiązání z troiákíemi zakłady. *SarnStat* 543 [*idem*: 544, 833]; *De Aftito termino*. vftány Rok y przypowiefczony. *SarnStat* 544; A Iefli pozwány ná przypowiefczonym Roku ftáníe/ y zechce fluchác powoda gdy będzie przysiegał ná lzkody/ tedy będzie wolno powodowi ná lumnę lzkody przysiądz *SarnStat* 799 [*idem* 827] 544 [2 r.], 799, 801 *żp*, 825, 826 [2 r.] (15); [*Konst* 1596 174].*

2. *praw.* Wezwany do sądu celem zadośćuczynienia wcześniej wydanemu wyrokowi; *concitatus JanStat* (4) : [debebit condemnatus per actorem concittari alias ma bycz przypowiefczon *Cervous F40* 225v.]

przypowieszczon ku czemu (1): Wlżákże w tákowé zdáníe/ pozew ma bydż włóżón ábo wpiłan: á po tym zdáníu pozwány przez powoda ma bydż przypowiefczon/ ku dofyc vczyniéniu iemu zá wlyfki rzeczy/ o które pozwáného zdał ná Roku záwitym. *SarnStat* 826.

a. *W funkcji rzeczownika* (3) : A Iefli przypowiefczony ftánawlyzy przalby/ iz niewiedział o pozwie/ [...] tákowy który przy/ będzie powinien przysiądz/ iz pozew ná który ielt zdan nie przyfzedł do iego wiadomości. *SarnStat* 800 [*idem* (2)], 800, 827.

Cf PRZYPOWIEŚCIĆ

JR, (LW, MN)